

А ако има случаи, когато те не са искали да играят тази роля, те са бивали безсилни да сторят каквото и да било мимо неговата воля, защото Фердинанд си бе нагласил един дипломатически апарат, който считаше шефа на дворцовата канцелария за стоящ по-горе от министъра на външните работи и който апарат никой български министър на външните работи не е смаял да побутне. Почти всички дипломатически постове през неговото царуване са били заемани от лица, най-голямото достоинство на които е било, че са били близки, верни и преданни нему хора — едно качество, което в повечето случаи е било развито в ущърб на техните дипломатически способности. Задачата, за която ги е предназначавал, обаче, Фердинанд — да поставят непосредствено даваните им от българския дворец заповеди по-горе от тия на техния шеф — министър на външните работи — те бляскаво са изпълнявали. Станчевци, генерал Никифоровци, генерал Марковци, Пасаровци, Чапрашиковци, Грековци и др. са били едни от най-главните герои в дипломатическата история на България през Фердинандовото царуване. Ако рядко някой по-сериозен мъж е бил назначаван на някой важен дипломатически пост, то е ставало поради особното стечение на политическите обстоятелства и когато явната некадърност на неговите любимци е била явно и съвършено несъвместима с задачата, която политическият момент е налагал. А не веднаж даже на чело на министерството на външните работи са стояли неговите верни хора: Рачо Петровци, Паприковци, Станчевци, които са били и си остават и до днес чужди на политическите партии, които са управлявали страната, или по-скоро са принадлежали към личната партия на Фердинанда — неговата